

ser er defineret i de mellemfolkelige aftaler, som er indgået for at træffe forholdsregler herimod;

- har begået en alvorlig ikkepolitisk forbrydelse uden for tilflugtslandet, inden han som flygtning fik adgang til dette;
- har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grund-sætninger.

Spm. nr. S 1358

Til indenrigsministeren (5/4 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse og begrunde, hvilken konvention eller traktat der forpligter Danmark til at modtage flygtninge?«

Svar (11/4 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Efter artikel 1 A i flygtningekonventionen er en flygtning en person, der »som følge af en velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser befinder sig uden for det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at søge dette lands beskyttelse.« Tilsvarende betingelser gælder for statsløse, som befinder sig uden for det land, hvori de tidligere havde fast bopæl.

Flygtningekonventionen indeholder ikke bestemmelser, der forpligter de kontraherende stater til at udstede en opholdstilladelse til personer, der er omfattet af flygtningekonventionen. I den forstand er der således ingen forpligtelse til at »modtage« flygtninge.

Flygtningekonventionen indeholder imidlertid i artikel 33 et forbud mod, at en kontraherende stat afviser eller udsender en flygtning til et land, hvor den pågældendes liv eller frihed ville være truet på grund af den pågældendes race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller hans politiske anskuelser (såkaldt refouleringsforbud). Bestemmelsen kan dog ikke påberåbes af en flygtning, som med rimelig grund må anses for en fare for det lands sikkerhed, i hvilket han befinder sig, eller som

efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i det pågældende land.

Selv om Danmark således ikke efter flygtningekonventionen er forpligtet til at udstede opholdstilladelse til de personer, der er omfattet af konventionen, er vi forpligtet til at undlade at udsende de pågældende, så længe de pågældende ved en tilbagevendende ville risikere en af konventionen omfattet forfølgelse.

Dette refouleringsforbud indebærer, at en asylansøger som altovervejende hovedregel ikke kan udsendes af landet, før der er taget stilling til, om den pågældende ville risikere forfølgelse som nævnt i konventionen i det land, som den pågældende skal udsendes til. I den forstand er Danmark således forpligtet til at modtage asylansøgere/flygtninge.

Spm. nr. S 1311

Til miljø- og energiministeren (29/3 95) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at der ved udbud af offentlige bygge- og anlægsarbejder anvendes materialer og produkter, som er frembragt med et minimum af miljøbelastning, således at konkurrenceevnen for virksomheder ikke forringes som følge af restriktive miljøkrav?«

Begrundelse

Amtskommuner og kommuner stiller i miljøgodkendelser af virksomheder krav til miljøforanstaltninger, som ofte er mere restriktive end de nationale krav til tilsvarende udenlandske virksomheder, herunder virksomheder i de andre EU-lande. De restriktive krav til danske virksomheder påfører virksomhederne betydelige meromkostninger, som uvægerligt vil forringe konkurrenceevnen for disse virksomheder.

Der bør arbejdes på i videst muligt omfang at inddrage miljøaspekter ved offentlige indkøb og ved udbud af bygge- og anlægsarbejder. Aktuelt kan der peges på, at Det Danske Stålværk A/S i forbindelse med etableringen af den faste forbindelse over Øresund kan være ringere stillet end udenlandske stålleverandører alene som følge af miljøkravene til værket.